

एवं संदेहे बीजमाह ॥ त्रयाणामेवेति ॥ २६ ॥ किं समाधानं पश्यसि ॥ कं कार्यसिध्युपायं पश्यसि ॥ २७ ॥ ननु किं तैरागतेरहमेव पर्याप्तोस्य कार्यस्येत्यत्राह ॥ काम
मिति ॥ त्वया कार्यसाधने तव यशस्योयशस्करः ॥ फलोदयो जयरूपफलप्राप्तिर्भवति ननु रामस्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ किं तर्ह्युचितं तत्राह ॥ बलैरिति ॥ समग्रैर्बलैः सहाग
त्य रावणं संयुगे जित्वा विजयीसन्मां गृहीत्वा यायात्तत्तस्य रामस्य सदृशं भवेत् ॥ २९ ॥ आदरात्पुनराह ॥ बलैस्त्विति ॥ ३० ॥ विक्रांतं पराक्रमः ॥ ३१ ॥ तदुक्तं

त्रयाणामेव भूतानां सागरस्येह लंघने ॥ शक्तिः स्याद्वैन ते यस्य तव वामारुतस्य वा ॥ २६ ॥ तदस्मिन् कार्यनिर्योगि वीरैर्वंदुरतिक्रमे ॥ किंप
श्यसे समाधानं त्वंहि कार्यविदां वरः ॥ २७ ॥ काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ॥ पर्याप्तः परवीरघ्न यशस्य स्ते फलोदयः ॥ २८ ॥ बलैः
समग्रैर्युधिमां रावणं जित्य संयुगे ॥ विजयीस्वपुं यायात्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥ २९ ॥ बलैस्तु संकुलां कृत्वा लंकां परबलार्दनः ॥ मां न ये घ
दिकाकुत्स्थस्तत्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥ ३० ॥ तद्यथा तस्य विक्रांतमनुरूपं महात्मनः ॥ भवेदाहवशूरस्य तथा त्वमुपपादय ॥ ३१ ॥ तदर्थो
पहितं वाक्यं प्रश्रितं हेतुसंहितं ॥ निशम्य हनुमान् शेषं वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ देवि हर्यृक्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतां वरः ॥ सुग्रीवः सत्य
संपन्नस्तवार्थं कृतनिश्चयः ॥ ३३ ॥ सवानरसहस्राणां कोटीभिरभिसंवृतः ॥ क्षिप्रमेष्यति वै देहि राक्षसानां निवर्हणः ॥ ३४ ॥ तस्य वि
क्रमसंपन्नाः सत्ववंतो महाबलाः ॥ मनःसंकल्पसंपातानि देशे हरयः स्थिताः ॥ ३५ ॥ येषां नो परिनाधस्तान् प्रतिर्यक्सज्जते गतिः ॥ न च क
र्मसु सोदंति महत्स्वमित तेजसः ॥ ३६ ॥

सीतावाक्यं प्रश्रयः स्नेहः ॥ शेषं शिष्टं ॥ प्रकृतोत्तरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ तदेव वाक्यमाह ॥ देवीति ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ कथमेष्यतीत्यत आह ॥ तस्य विक्रमेति ॥ मनःसंकल्पवदतिदूरपतनशीलाः ॥ ३५ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ येषामिति ॥ न सज्जते न प्रतिबद्धा
भवति ॥ ३६ ॥